

ÇOCUĞUN ANNE BABANIN DA EVLAT KOKUSU

Çalışan bir anne çocuğunu çok kaliteli bir yuvaya kaydedip, gerekli kayıt kuyudat yapıp ücreti de yatırıldıktan sonra, çocuk yuvasının müdiresi: “ Hanımefendi çocuğunuzu yarın yuvaya getirirken kendinize ait bir hırka veya bir buluz da getirirseniz memnun oluruz.” der. Hanımefendi Anne: “ Bunlara ne gerek duyuyorsunuz? “ dediğinde, Müdire hanım: “ Biz burada çocuğun yaşındaki çocuklar için en modern eğitim alt yapısını hazırladık. Maddi bakımdan her şeyi çocuğunuza sunabiliriz. Ancak sizin kokunuzu veremeyiz. Onun için hırkanıza veya bir gömleğinize çocuğunuz için ihtiyaç duyuyoruz” cevabını verir.

Çocuk için anne kokusu ne ise anne baba için de evlat kokusu odur. Soğuk bir kış günü baba-anne, oğul- gelin beraberce yolculuk yaparlarken, oğlan, babasının üşüdüğünü görünce parkesini çıkarır babasına giydirir. Hep beraber yolculukları devam ederken baba ikide bir sırtındaki oğlunun parkesini koklar. Gelin der ki:

-Senin parkeni çoktan beri yıkamamıştım acaba kirli de rahatsız olduğu için mi kokluyor? Delikanlı:

- Hayır, sigara kokusunu kokluyor” Eşinin oğlunun parkasını iki de bir koklaması, annenin de dikkatini çeker: “Bey! iki de bir niye kokluyorsun? Rahatsız ettiyse çıkar” dediğinde:

- Yok hanım, evlat kokusunu kokluyorum. diye cevap verir.

Yakup (A.S.) Yusuf (A.S.)mı kaybettikten sonra üzüntüsünden gözlerini kaybeder. Ama ümidini kaybetmez. Çocuklarını kaybeden anne-babaların kadın programdaki üzüntülerini, empati yaparak sanki kendi çocuğumuzu kaybetmiş gibi bizler de üzülmüyoruz. Allah hiçbir anne-babayı evlat acısıyla imtihan etmesin. AMİN...

Anne – babalar olarak dünyada çocuğumuzun üzerine titriyoruz. Onların ayağına tiken batmasın, ama bizim ayağımıza mızrak batsın, onlar hasta olmasın, biz olalım, yemediğimizi yediriyoruz,

giymediğimizi giydiriyoruz. Dünyada iken kibrit aleviyle yavrumuzun saçının teli yansa, biz anne- babaların yüreğimizi alev sarar. Dünyada çocuklarımızın başında böyle titrerken acaba, baki dünyada durumları nasıl olacak diye bir kaygumuz var mı? Bu dünyada çocuklarımızın başına bir sıkıntı geldiğinde ilk koşan anne- babalardır. Allah sıkıntılarını acı ve üzüntülerini göstermesin. İki tane evladım var. Gerek sağlık, gerekse başka türlü sıkıntılarında kendileri için yapamayacağım fedakarlık yoktur. Ama Rabbimizin Neziat Suresi 34-42: “O gün kişi, kendisinden, annesinden, babasından, eşinden, ve çocuğundan kaçır. Çünkü o gün , her kişinin kendisine yetecek bir işi (derdi) olacaktır. O gün bazı yüzler aydınlıktır. Onlar, verilen müjdeye sevinir. O gün bazı yüzlerde de hüzn vardır. Onları adeta karanlık kaplamıştır. İşte onlar evet onlar kafirlerdir, doğru yoldan sapanlardır.” Düşünebiliyor musunuz? Baki dünyada herkes kendi derdiyle baş-başa. Ne anneler – babalar çocuklarını, ne de çocuklar anne- babalarını tanıyacaklar. Bir de bu dünyadan günah yüküyle gitmişsek utancımızdan birbirimizden kaçacağız.

İnkârımız ve günah yükümüzle utancımızdan birbirimizden kaçmamak için dünyada sahip olduğumuz şan, şöhret, güzellik, mal, makam ve evlat imtihanını gözardı etmeyelim. Rabbimiz Tegabün: 15: “Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir imtihandır.....” buyuruyor. Umarım dünyada çocuklarımız için kazandığımız imtihanı ahirette de yüz akıyla kazanırız . www.kadirkeskin.net